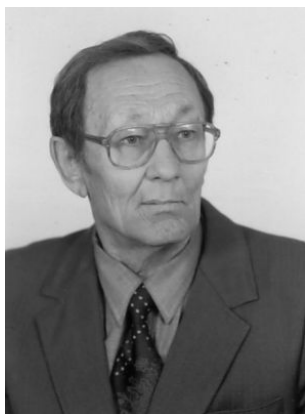

Є. В. Концевич

Шевчук Анатолій Олександрович

ШЕВЧУК Анатолій Олександрович (06. 02. 1937, Житомир — 12. 08. 2015, там само) — прозаїк. Брат *В. Шевчука*. Член НСПУ (1990). Премія імені І. Огієнка (2006). Орден «За мужність» 3-го ступеня (2005). Навчався в технічному училищі. Працював лінотипістом у Житомирській обласній друкарні. Дебютував у збірці «Вінок Кобзареві» (Ж., 1961). У 1964 допомагав [Б. Гориню](#) в друкуванні самвидаву, за що 1966 був заарештований і засуджений до 5-ти р. ув'язнення. Покарання відбував у таборі суворого режиму Дубровлаг (Мордовія, РФ). Звільнений 1971, реабілітований 1991. До проголошення незалежності України знаходився під наглядом, друк його творів був заборонений. Для творів Ш. характерні висока культура форми, психологічна витонченість і чистота естетичного звучання.

Основні твори

Вертеп добра і зла: Оповідання, новели. Ж., 1991; Чорний човен неволі: Оповідання, маленька повість. Ж., 1999; Таємниця Федора Шведа: Оповідання. К., 2006; Барви далеких літ: Оповідання. Ж., 2007.

Рекомендована література

1. Лецькін М. Відблиск одвічного неспокою. Ж., 2003;
2. Галинич В. Література. Доля. Час. // Прес-форум. Ж., 1994, 16 верес.;
3. Орел М. Світ ловив мене, але не спіймав // Україна молода. 1997, 3 верес.;
4. Григорович В. Найкраще пишеться в зоні // Укр. слово. 1999, 16 груд.;
5. Концевич Є. Житомирський першодрукар самвидаву // Тутешня кава. Ж., 2000;

6. Його ж. З виступу про сумний «ювілей» Анатолія Шевчука // Клекіт глухоти: Зібрате. Ж., 2010.

Бібліографічний опис:

Шевчук Анатолій Олександрович / Є. В. Концевич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889776>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).